

**PARRÒQUIES DE
SANT JOSEP, SANT PAU,
I PALOL D'ONYAR -VILA-ROJA
4 DE MAIG DE 2025
DIUMENGE III DE PASQUA
Any 73. suplement núm. 4.215**

**DURANT LA SETMANA DEL 5 A L'11 DE MAIG,
PREGAREM A SANT JOSEP:**

Dilluns 5: dif. fam.. Fulcarà-Torroella **Dimarts, 6:** Mn. Frederic Pujol
Dimecres, 7: en acció de gràcies **Dijous, 8 :**
Segunda Méndez Pérez; José Franco Castro.
Divendres, 9: intenció particular **Dissabte, 10:** dif.
fam. Mozo-Franch **Diumenge, 11:** Florenci
Calderon, Josep Isern

**DURANT LA SETMANA DEL 5 A L 11 DE MAIG
PREGAREM A SANT PAU:**

Dissabte 10: intenció particular
Diumenge, 11: Rosendo Anglada

ACTIVITATS PASQUA 2025

ESPLAI DE SANT JOSEP:

El cap de setmana del 10 i 11 de maig hi l'aplec de final de curs a la casa de colònies dels Arcs de santa Pau de l'esplai de sant Josep. Amb aquesta activitats, on hi son presents tots els grups de de minis fins als grups de projecte es dona per acabat el curs 2024-2025. Entre tots en anem teixint vincles d'esperança.

CONFIRMACIÓ:

El proper dissabte dia 17 de maig, i dins la missa de les 7 de la tarda a la parròquia de sant Josep, 5 nois i 2 adults rebran el sagrament de la confirmació.

UNCIÓ DELS MALALTS:

A la parròquia de sant Josep, el dissabte 24 de maig, dins la missa de les 7 de la tarda hi haurà la celebració comunitària de la unció dels malalts. Aquesta pregària i unció és per tots aquells que ho vulguin rebre, per motius de malaltia, vellesa o patiments.

ANADA A MONTSERRAT:

El dissabte 31 de maig, anem en peregrinació jubilar a Montserrat.

GASTAR LA VIDA

El Senyor Jesús ha dit:

“Qui vulgui reservar la seva vida, la perdrà;
i, qui la gasti per mi, la retrobarà en la vida eterna”.

Però, a nosaltres ens fa por gastar la vida,
entregar-la sense reserves.

Un terrible instint de conservació

ens reclou en l'egoisme,

i ens a tenalla, quan volem jugar-nos la vida.

A tot arreu, ens fem assegurances, per tal
d'estalviar-nos els riscos...

I, sobretot, som covards...

Senyor Jesús, ens fa por gastar la vida.

Però, Tu, la vida ens la dones perquè la gatem;
i no ens la podem reservar en un egoisme estèril.

Gastar la vida és treballar pels altres,
encara que no paguin;

fer un favor a aquell que no ens el retorna.

Gastar la vida és llançar-se al fracàs, si cal, sense
falses prudències.

És cremar les naus en bé del proïsme.

Som torxes que únicament tenim sentit
quan ens cremem;

únicament aleshores serem llum.

Allibera'ns de la prudència covarda,

que ens fa estalviar el sacrifici i que cerca la
seguretat.

Gastar la vida no es fa amb gestos amputullosos
ni amb falsa teatralitat.

La vida es dona senzillament,

sense publicitat, com l'aigua que vessa,

com la mare que dona el pit al nen,

com la suor humil del sembrador.

Entrena'ns, Senyor, a llançar-nos a l'impossible,

perquè, darrere l'impossible, hi ha la teva gràcia i la
teva presència.

No podem caure en el buit.

El futur és un enigma.

El nostre camí s'endinsa en la boira.

Tanmateix, volem donar-nos,

perquè tu estàs esperant, en la nit,

amb mil ulls plens de llàgrimes.

Lluís Espinal

Recordem que a la parròquia de sant Josep, cada primer diumenge de mes les col·lectes de totes les misses seran destinades a pagar les obres de la reforma del presbiteri, la capella i la rampa exterior. La col·lecta del mes d'abril va ser de **1.285,16€**. Agraïrem donatius per aquesta finalitat! Moltes gràcies!

És el Senyor...

Mes enllà del que la vida ens ofereix de comprar i vendre, de consumir i de gaudir en tot moment; hem d'anar allò essencials, a aquest fons de veritat que ens fa reconèixer la presència de Déu, enmig de la seva absència. En la quotidianitat de la nostra existències, de les nostres tasques i ocupacions. Amb les preses, l'atabalament i el tràfec tant frenètic de la nostra vida podem perdre el sentit de les coses; i no copsem la dimensió d'aquesta seva presència.

El camí per reconèixer el ressuscitat no sempre es fàcil ni evident. Els deixebles van experimentar-ne les dificultats, el desànim, el cansament, la desil·lusió i el fracàs. Per això ens cal deixar-nos sorprendre. L'acció de Déu en la vida de cada persona sovint és una sorpresa. Una gran sorpresa. No sabem ni el com ni el perquè, però Déu es fa present. En el moment més inesperat. En l'hora que no ens pensem. Déu es fa trobadís en la vida de les persones. De totes les persones. La seva lògica supera qualsevol prejudici, qualsevol raonament humà. No és una exclusiva. És una obertura total a la humanitat, des del pluralisme religiós que hom viu com a societat, com a comunitat, com a Església. La resurrecció no és mai un replegament cap endins, sinó una sortir cap enfora. Un donar raó de quelcom que neix del fons del cor. És una proposta de vida i acció. És la presència des de la tendresa de compartir el sopar, les rialles, els dubtes, les pors i els amors; en la vida de cada persona.

La resurrecció és pensar d'una altra manera. És mirar la realitat i la vida amb una altre mirada, des de l'amor, des del cor. És veure el Senyor amb uns altres ulls. És afirmar la seva presència des de dins mateix de la vida; i de com Déu fa la seva obra enmig d'una humanitat ferida, dolguda i sofrent; des d'un temps i un espai, des l'ara i aquí de la nostra pròpia història i realitat personal. És obrir el cor per a acollir-lo!

Sempre esdevenim aprenent. Mai no acaben de copsar la presència de Déu en la totalitat de la nostra vida. Sempre ens falta alguna cosa. Sempre hi ha un dubte. Sempre hi ha un per què, que no hem acabat d'entendre del tot. Sempre hi ha un moment de foscó a l'ànima. Sempre hi ha una veritat que no trobem. Sempre hi ha raó que va més enllà de la nostra raonabilitat. Sempre hi ha mort que no té la darrera paraula, malgrat que molt sovint ens costa de copsar.

En la nostra afirmació de fe, hi ha molt més del que adiem en un primer instant. És el Senyor, implica una declaració d'intencionalitat que va més enllà d'un simple reconeixement de la presència de Jesús en la nostra vida. És per damunt de tot un adherir-nos a un projecte més gran que la nostra pròpia existència. És no donar mai per perdut el camí a recórrer, fet amb dificultats, amb entrebancs, amb incerteses i pors. És la gosadia d'anar a la recerca de les oportunitats de Déu en la vida de cada persona, per tal de reconèixer aquella presència que va més enllà d'un mera absència d'un instant.

Jordi Reixach i Masachs
Girona, 4 de maig de 2025